

Tämä on rinnakkaistallenne.
Rinnakkaistallenteen sivuasettelut ja typografiset yksityiskohdat
saattavat poiketa alkuperäisestä julkaisusta.

Julkaisun tekijä(t): Kauppinen, Petri

Julkaisun nimi: Sinä piirrät oman ammatillisen muotokuvasi

Julkaisuvuosi: 2020

Versio: Kustantajan versio

Käytä viittauksessa alkuperäistä lähdettä:

Kauppinen, P. (2020). Sinä piirrät oman ammatillisen muotokuvasi. Pe-
dansi: asiaa tanssista ja tanssikasvatuksesta, 4(1), 6-11.

<https://issuu.com/oamktanssi>

Sinä piirrät oman ammattillisen muotokuvasi

TEKSTI: PETRI KAUPPINEN

KUVAT: SAARA SAVUSALO

Marjukka Koivuniemen työssä yrittäjähenkilö yhdistyy monialaisuuteen ja vahvaan tanssikasvattajan ammattitaitoon.

Tanssialalla toimivia yhdistää usein monialaisuus, joka näyttäytyy käytännön taitojen hallinnassa, kerroksisen ajattelun tasolla ja ennakkoluulottomissa toimintamallien valinnoissa. Monesti näitä ominaisuuksia pidetään tanssin viitekehyyksessä liian kirkkaina itsestänselvyyksinä. Oululainen tanssinopettaja Marjukka Koivuniemi on tanssin ammattilaisena suoranainen moninaisuuden häpeilemätön ruumiillistuma. Tästä huokuu jo se, että Koivuniemi itse tunnustaa tanssialan koukuttavan juuri monipuolisuudellaan.

”Tanssin ammatilliset sabluunat eivät ole millään muotoa vakiintuneita, vaan alalla voi toimia monessa roolissa. Mahdollisuudet erilaisiin tanssin

toteutumisen muotoihin ovat lähes rajattomat. Työn saa rakentaa itselle mielekkääksi kokonaisuudeksi, jossa on saumaa kohdata jatkuvasti uusia haasteita ja uudenlaisia tekemisen suuntia. Toki tässä pitää olla itse avoin ja aktiivinen hakeutumaan kontaktiin muiden kanssa”, Koivuniemi summaa.

Tällä hetkellä ahkera ja pidetty opettaja elää tanssinopetustyössään intensiivivuosien vaihetta. Työnkuva onkin piirtynyt juuri sellaiseksi, kun Koivuniemi on ideaalitasolla kuvitellut sen olevan. Työaikojen ilta- ja viikonloppupainotteisuus on toki haastavaa työn ulkopuolista sosiaalista elämää ajatellen. Siksi ammatin eri vaiheiden

**”Kun on päässyt
testailemaan ideoita
hyvien tanssijoiden
kanssa, niin on
saanut myös
rakentaa tervettä
itseluottamusta
omiin näkemyksiin
ja intuitioon.”**

ymmärtäminen ja urasuunnittelun näkökulma ovat tärkeitä työkaluja elämän järjestämisessä. Jos vaikkapa perheen perustaminen tulee ajankohtaiseksi, niin silloin tanssinopettajan ura ja työnkuva luovii uusiin suuntiin. Tällaisissa tilanteissa esimerkiksi virka-aikaan tapahtuvan hallinnollisen työn painotus suhteessa opetustyöhön voi olla yksi työaikaressurssia tasapainottavista tekijöistä.

Juuri nyt Koivuniemen tanssinopetuksen viikkopalletti on sekä kohderyhmiltään että tanssinlajitarjonnaltaan laaja-alainen. Oppilaiden ikähaitari liikkuu vanhempi-taapero -ryhmistä eli 1 ½-vuotiaista ylöspäin aina aikuisiin saakka. Pääasiassa viikoittaiset työkaverit eli tanssioppilaat ovat lapsia ja teinejä, jotka ottavat opetuksessa kosketusta tanssiin mm. lastentanssin eri muotojen, Kiddiejamin, showtanssin, latinoshown ja discotanssin kautta. Tällä hetkellä viikko-ohjelmassa ei ole ikääntyvien ryhmiä, joiden opettamisesta Koivuniemellä on myös kokemusta. Myös paritanssin opetus toteutuu näillä kiireillä harvakseltaan keikkatyönä.

Parinkymmenen vakioviikkotunnin lisäksi Koivuniemen aikataulu täyttyy pääasiassa kisakoreografioiden harjoitteluun tähtäävistä yksityistunneista. ”Työaika-suunnittelussa olen päätenyt siihen, että yksäreille kannattaa rauhoittaa oma iltansa viikosta.

Vakiotunneista vapaa työpäivä mahdollistaa joustavuuden myös muiden töiden kanssa, jolloin kuormitus ei kasva viikkotasolla mahdottomaksi.”

Intensiivisestä keskustelustamme on poimittavissa kaksi elementtiä ylitse muiden, jotka ovat jo yli kymmenen vuotta tanssin ammatissa toimineelle ahertajalle ammatillisesti palkitsevia. Yhtäällä on opetustyön onnistumisten ja myös haasteiden kokeminen sekä toisaalla koreografinen työskentely.

Lähes viikoittain onnistumisiin yltää pienten lasten kanssa. Tässä lasten into, välittömyys ja reaktiot antavat voimaa. ”Hienoja hetkiä voivat olla vaikka sellaiset, kun saa höynäytettyä oppijat tekemään innoissaan jotain tanssiteknistä harjoitetta. Harjoittelu ja toistaminen, oli se sitten välineen kautta tai muuten, tapahtuvat ikään kuin vahingossa”, Koivuniemi hehkuttaa. Viime viikolla pedagoginen onnistuminen tuli siitä, kun 6-8-vuotiaiden lasten ryhmä alkoi keskustelujen kautta hahmottamaan tanssin ydintaitojen harjoittelun tärkeyden merkityksen. ”Pelkkä tanssitunnilla käyminen ei vielä tee hyväksi tanssijaksi, vaan asiat vaativat harjoittelua.”

Tanssinopetustyö on jatkuvaa tasapainottelua sen kanssa, paljonko oppilailta voi vaatia vai vaatiiko

tarpeeksi? Opettajan kunnianhimo ei saa mennä oppijoiden tarpeiden edelle. Pienten lasten ei tarvitse harjoitella koko ajan täysillä, vaan välissä jokin luova harjoite, satu tai muu tehtävä saattaa olla ratkaiseva oppimisen kannalta. ”Toisaalta opettajan ammattitaito näyttäytyy juuri siinä, ettei työskentely lasten kanssa karkaa sinne toiseen ääripäähän, jossa kovasti puuhataan eri asioita, mutta pitkäjänteinen suunta keholliselle ja henkiselle kasvulle puuttuu.” Onnistuneesta tanssiharjoittelun tavoitteellisuudesta Koivuniemi mainitsee opettamansa 5-6-vuotiaiden tanssijoiden ryhmän Limingassa. Tämä ryhmä on edelliseltä lukuvuodelta jatkava tenavaryhmä ja tänä keväänä tunnilla tehdään jo chassé-hyppyjä, jossa rytmisesti hallittuihin askeliin yhdistyy ylävartalotyö eli rangan ja käsien ristikoordinaatio.

Tanssikoulu TanssinTahti on Koivuniemen tanssiperheen oman koulu, jonka opettajakunnan kanssa on yhteisesti puhuttu runsaasti myös tanssi-käsitteen johdonmukaisen käyttämisen tärkeydestä. ”Käytän esimerkkiharjoitteena patsastanssia, jossa sanaa

tanssi alleviivataan. Patsasleikki tai leikki-nimike yli-päättään johtaa helposti johonkin muuhun, jolloin lapsi ei hahmota tanssivansa.” Tanssitermien käyttäminen ja opettaminen lapsille on tärkeää, sillä tätä kautta tietoisuus tanssista leviää myös vanhemmille.

Koivuniemi kertoo, että pienempien tanssijoiden kanssa hyväksi osoittautunut käytäntö on kerrata tunnin lopussa vielä kyseisenä päivänä opitut ydinasiat ja pohtia tanssijoiden kanssa yhdessä, kuinka harjoittelua voisi jatkaa kotona? Näin myös vanhemmat kuulevat lapselta jäsentyneemmin tanssitunnilla opituista asioista, ja osaavat näin ehkä helpommin tunnistaa ja kannustaa lasta tanssimaan arjessa.

Entä se toinen tanssinopettajan työn palkitseva elementti? Ammatillisesti merkittävä kiintopiste Koivuniemen uralla on ollut oman koreografisen käden- taidon jäsentyminen. Viime vuosina Koivuniemen koreografiat ovat niittäneet arvokisamenestystä niin kansallisesti kuin kansainvälisestikin ja palkintokaappi on täydentynyt tiuhaan.

Kisakoreografian tekemisen ytimessä on vahvan konseptin kehittäminen, joka käynnistää varsinaisen sisällön luomisen prosessin. Kilpailutyössä pätee samat lainalaisuudet kuin pitemmän tanssiteoksen tekemisessä ja tämän kaiken tukipilarina on koreografian näkemyksen kokonaisvaltaisuus. ”Liikemateriaalin luominen ei ole näissä töissä tärkein juttu. Sen sijaan kantavan teeman työstäminen on sitäkin keskeisempää. Tukeva ja monisäikeinen teema synnyttää tarinankerrontaa, joka näyttäytyy musiikissa, puvustuksessa, ilmaisussa ja liikkeessä.” Kilpailukoreografian lajityypissä koreografian ammattitaito punnitaan siinä, kuinka orgaanisesti kolmeen minuuttiin sisällytetään ja tiivistetään olennainen.

Marjukka Koivuniemeä voi pitää tanssisuvun verenperijänä tai oikeammin jopa tanssinopettajaperheen kasvattina. Äiti Liisa Kontturi-Paasikko on valtakunnallisesti tunnustettu tanssipedagogi ja siskoista molemmat työskentelevät eri rooleissa tanssin parissa. Koivuniemi ei pidä perheen tanssivaikutetta rasitteena vaan päinvastoin voimavarana. ”Onhan se huikea etu saada rehellistä kollegiaalista tukea ihan lähituntumalta, perhepiiristä. Ja ammatillinen vahvuutemme on myös siinä, että olemme kaikki hyviä eri osa-alueilla. Tämän jäsentäminen on hyvän kommunikation ja yhteispelin edellytys.” ♦

Lähtökohta luovaan työhön on hyvä, sillä Koivuniemellä on aito halu tehdä esityksiä ja jutut syntyvät luontevasti. Otetaanpa tarkasteluun vahva käytännön työn kautta hankittu osaaminen latinoshown viitekehityksessä. Tässä Koivuniemen molemmat ”omat lajit” yhdistävä koheesio on löytänyt orgaanisen muodon. ”En ole vieraalla maaperällä kummankaan lajin eli showtanssin tai latinalaisten tanssien liike-estetiikan kanssa. Ja pystyn hyvällä omallatunnolla seisomaan valintojeni takana. Vaistoni sanoo, että nämä ratkaisut ovat oikeita, näin voi tehdä.”

Koreografi haluaa nostaa keskiöön tanssijoiden merkityksen työprosesseissa. ”Kun on päässyt testailemaan ideoita hyvien tanssijoiden kanssa, niin on saanut myös rakentaa tervettä itseluottamusta omiin näkemyksiin ja intuitioon.” Koivuniemi on tunnettu siitä, että muutoksia koreografioihin saattaa tulla vielä juuri ennen h-hetkeä, ja yleensä nämä tuntumat ovat osoittautuneet menestyksekkäiksi.

MARJUKKA KOIVUNIEMI

- Tanssinopettaja AMK. Nuoruuden lajitausta on kilpatanssissa ja paritanssissa.
- STOL:n ja IDTA:n ammattilaistutkinnot.
- Aloitti opinnot Oamkin tanssinopettajakoulutuksessa vuonna 2009 paritanssi pääaineenaan, josta vaihtoi showtanssiin. Valmistui vuonna 2014.
- Toimii toisena yrittäjänä tanssikoulu TanssinTahdissa ja kuuluu oululaisen tanssikeskus CityDancen opettajakuntaan.
- Aloitti Arktiset askeleet- tapahtuman johtajana vuonna 2019.
- Neljä vuotta peräkkäin FDO:n koreografistipendin saaja.
- Motto: Fake it 'till you make it! Sillä useinkaan et lähtiessä tiedä mitä teet, mutta käytäntö pakottaa ratkaisuihin.